

Věc: posudek vedoucího bakalářské práce Šárky Hlouškové s názvem *Nebožtík Mattia Pascal: Má lidská svoboda své hranice?*

Autor posudku: Jakub Češka Ph.D.

Autorčina esej má zřetelně vyznačené téma, stejně tak i teoretické zázemí, na němž jej hodlá rozpracovávat, proto lze již v úvodu předeslat, že je práce bezpečně zvládnuta. Kromě toho, že je napsána kultivovaným jazykem, je na ní také patrná skromná ambice, jež vězí ve výkladu slavného Pirandellova románu: v ohledávání dobových kontextů, souvislosti vlastního díla autora, zahrnutí autorských komentářů, parafrázi příběhu. Tato přednost je však také zároveň omezením práce, neboť je patrné, že autorka nijak výrazně interpretačně nerozehraje analyzovaný román, je otázkou, nakolik to lze přičíst střídmemu seznamu literárně teoretických textů (k definici určitých pojmů využívá slovník literární teorie). Práce proto také nemůže aspirovat na výbornou, ale po všech stránkách míří k hodnocení velmi dobře.

Již z pouhého nahlédnutí do obsahu lze kladně hodnotit uspořádanost a přehlednost probíraných témat. Tato přehlednost je vepsána také do myšlenkové výstavby práce, která je vnitřně koherentní, souvislá, jednotlivá autorčina stanoviska lze dobře ověřovat, zároveň je patrné, z jaké perspektivy autorka mluví – všechny tyto vlastnosti činí práci neobvykle sympatickou. Kladně lze také hodnotit to, že pro vyznačení dobových souvislostí a autorových stylizací a komentářů pracuje s italskými originály.

Kromě těchto pozitivních vlastností lze zmiňovat také ty negativní. Od těch formálních (ne zrovna obvyklý a také obtížněji rozluštitelné odkazování na literaturu), pře ty interpretační (úroveň výkladu se poměrně těsně drží interpretovaného textu, má takto spíše deskriptivní charakter, autorka jednotlivé teze zrovna neproblematizuje) až nakonec k centrálnímu tématu, jež je pojednáno poněkud schematicky: autorka hodlá románového hrdinu podrobit Sokolovu hledisku svobody. Právě tento moment, kde autorka pracuje s propedeutickou prací Jana Sokola (*Malá filosofie člověka*), vidím jako největší slabinu práce, neboť zřetelně indikuje autorčiny interpretační možnosti. A to ať již je budeme hledat v promýšlení určité etické tematiky – například v kontextu Sokolova pojmu přičetnosti (což je stopa onoho Sókratova motivu soudržnosti, starosti o duši atp.), nebo při zhodnocení literárních témat.

V tomto ohledu je práce zřetelně vystředěna na jedné straně zřetelným vyznačeným tématu jako i teoretického pole, na němž bude rozpracovááno, na straně druhé ale také úrovní interpretace (zde si autorka položila laťku ne zrovna vysoko).

Proto také hodnotím tuto práci velmi dobře.

Jakub Češka

21.12. 2009